

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 24. Concilium Triburiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sedem Lugdunensem annis viginti te- Sæculum IX.
nuit, & Alvalonem Successorem habuit. A. C. 895.

§. XXIV.

Concilium Triburiense.

Eodem anno octingentesimo nonagesi-
mo quinto, mense Majo, Indictione *Regin. an.*
decima tertia, Rex Arnulphus, cum in *895.*
Palatio suo Triburiensi prope Moguntiam *tom. 9. Conc.*
versaretur, Concilium Generale ex om- *p. 439.*
nibus provinciis sibi subditis celebrari
jussit, cui interfuere Episcopi viginti duo,
nempe Hatto Archiepiscopus Mogunti-
nus, Hermannus Coloniensis, & Ratbo-
dus Trevirensis. Hatto seu Otto, hujus
Synodi Præses, antea Abbas Augiæ di-
vitis, Sunzoni, seu Sunderoldo, cum in
pugna ad Cliviam contra Normannos
dimicaret, interfecto successerat. Porro *Reg. an. 891.*
Rudolphus Episcopus Herbipolensis Ar-
ni, in acie contra Sclavos anno octin-
gentesimo nonagesimo secundo cæsi, &
postea SS. Martyrum numero adscripti,
Successor erat, vir nobilissimæ prosapiæ
& multarum imaginum, sed cujus vita
plurimis non probabatur, & vires feren- *Id. 892.*
do oneri Episcopali impares credebantur. *Ditm. lib. 1.*
Præter Episcopos in hoc Concilio ade- *Præf. Conc.*
rant complures Abbates; atque etiam
ad Regem omnes Imperii Proceres con-
fluxerant.

Indicto

Sæculum IX. A.C. 895. Indicto igitur trium dierum jejunio, precibusque publicis, populo ad Ecclesiam procedente, peractis, Rex Palatium ingressus & in throno, vestium splendore omnium oculos perstringente, sublimis, de salute Reipublicæ & Ecclesiæ pace deliberare cœpit, Episcopis interea in Ecclesia ejusdem loci congregatis, qui missis ad Regem Mandatariis, suo nomine interrogare jubent, an potentia a Deo sibi concessa ad protegendam Ecclesiam, ejusque auctoritatem confirmandam uti vellet. Remisit Rex, qui responderent; si curæ ipsis præprimis fuisset, Ministerio suo digne fungi, nunquam se commissurum, ut Sacerdotum Decreta a quoquam impune contemni sineret. Tunc vero Episcopi de sedibus suis surgentes exclamare: *Exaudi nos, Domine!* vivat Arnulphus, Regum maximus! pulsantur campanæ, *Te Deum Laudamus* decantatur. Mox coram Regis Legatis inclinato capite petunt, ut suo nomine gratias dicerent. Ergo cum Episcopi de rebus ad Ecclesiam pertinentibus deliberant, intrat Rex, & vicissim Episcopi ad Regium consilium adhibentur. Ceterum quæ hoc Concilium præcesserunt, & quæ secuta sunt, suspicandi ansam præbent, Regem ad illud convocandum non tam Ecclesiæ quam reipublicæ causa fuisse permotum. Namque,
 anno

Regin. an.
894. 895.

anno superiore, cum Arnulphus, Comitiis Wormatiæ coactis, Lotharii Regnum filio suo Zwentiboldo, ex Concubina genito, conferre cuperet, obstiterant Proceres; at Triburiensi Conventu soluto, eodem anno octingentesimo nonagesimo quinto, cum alium Wormatiam convocasset, Zwentiboldum, Regem Lotharingiæ, consentientibus omnibus Principibus proclamavit.

Sæculum IX.

A. C. 895.

In Concilio Triburiensi Canones quinquaginta octo conditi, qui ferme omnes ad reprimendam improborum vim tendunt, vetantque crimina manere impunita. Quidam Presbyter coram Episcopis querebatur, se utroque lumine fuisse orbatum ob crimen non admissum, suamque innocentiam Episcopi sui testimonio comprobari. Episcopus quidem virum illum laicum, qui Presbyterum oculis privaverat, congregata Synodo in Judicium vocaverat, sed ipse ad Concilium provinciale appellaverat. Unde Episcopi hujus viri nocentis temeritate excitati missis ad Regem Arnulphum Legatis quærunt, quid de hoc Laico, aliisque peccatoribus contumacibus, & excommunicatis, pœnitentiæ subdi nolentibus, decerneret, simulque Canones excerptos mittunt, quibus omnes Christiani cum quocunque excommunicato communicare prohibebantur.

Arnulphus
Rex in Con-
cilio.

c. 20

Hist. Ecclesiast. Tom. XIII.

E Rex

Sæculum IX. Rex responsum edidit in hunc mo-
 dum: *Omnibus Comitibus nostri Regni*

A.C. 895.

c. 3.

præcipimus, excommunicatos pœnitentiam Ecclesiasticam, recipere pertinaciter recusantes, comprehendere, & ad nos perducere; si ipsos capere volentibus resistant rebelles, & in tali colluctatione occidantur, Episcopi nullam pœnitentiam interfectoribus injungant, nos eosdem a pecuniaria mulcta, quam leges præscribunt, eximimus, & cæsorum propinqui sacramento se obstringant, quod nullo tempore vindictam cogitare velint.

c. 4.

Deinde mulctæ modus statuitur, quam ille secundum leges Barbarorum solveret, qui vulnerasset vel contumeliis violasset Presbyterum; si vero eum interemisset, pœnitentiam subire cogebatur hujusmodi: Annis quinque a carni-um esu, & vino abstineat, quotidie usque ad vesperam jejuset, exceptis Dominicis & Festis, arma non portet, pedibus proficiscatur, Ecclesiam non intret, sed ad portam oret. Annis quinque ita exactis, Episcopus ei Ecclesiam intrare concedat, sed inter Auditores stet, & non communicet. Post decem annorum spatium communicare licebit, & equo vehi, verum ceteros pœnitentiæ articulos ter in septimana servet.

c. 54. 55.

Cujuscunque homicidii voluntarii pœnitentia ad septennium extenditur.

Primo,

Primo, percussor quadraginta diebus ab Ecclesia exclusus in pane & aqua jejundet, nudipes incedat, nullo lineo amictu nisi femoralibus utatur, armatus nunquam conspiciatur, nec equo, nec curru iter faciat, ab uxore se contineat, & cum ceteris Christianis non communicet. Si ægrotet, aut ei inimici insidientur, pœnitentia differatur. Post dies quadraginta, adhuc dum uno anno ab Ecclesiæ ingressu arceatur, carne non vescatur, nec caseo, nec vinum, nec quemcunque liquorem melle dulcoratum bibat. Si morbo vexetur, aut iter faciat, pœnitentiam diei Martis, Jovis, & Sabbati uno denario, aut alendo tres pauperes, permutare liceat. Elapso anno Ecclesiam intrare possit, & duorum annorum spatio eandem pœnitentiam peragat, concessa sibi licentia relaxationem hujus rigoris tribus diebus in hebdomada prædictis operibus repensandi. Annis deinde quatuor sequentibus ter diebus quadraginta jejundet, nimirum ante Pascha, ante Festum S. Joannis, & ante Nativitatem Domini. Iisdem quatuor annis solum feria quarta & sexta jejundet; quin & feriam quartam eleemosynis redimere possit. Septem annis exactis reconcilietur, & Communionem accipiat. Si quis hominem dato veneno necaverit, pœnitentia in duplum augeatur.

Sæculum IX.
A. C. 895.

Pœnitentia
Homicidæ.

c. 56.

c. 57.

c. 58.

Sæculum IX.

A C. 895.

c. 50.

c. 58.

Sup. Lib.

X. §. 16.

L. XVII.

§. 14.

Can. 26. 27.

c. 23. 24.

c. 43. 53.

c. 4.

c. 38.

c. 3.

c. 8.

c. 9.

Ex his videmus, necdum consuetudinem fuisse introductam in Sabbato jejunandi, sed Disciplinam pœnitentiæ publicæ viguisse, secundum diversos gradus, quos primorum Sæculorum Canones constituerant, & quales in Concilio Ancyrano, atque in Epistolis S. Basilii ad Amphiloichum legimus.

Clerici & Monachi Apostatæ, mulieres Deo Sacræ contemptis votis Religiosis nubentes, varii generis connubiâ illicita, præsertim nuptiæ inter adulterum & adulteram, qui in necem primi mariti conspirassent, damnantur.

Vir liber mancipium, concubinæ, (*) non autem uxoris titulo, alere possit. Si autem libertam duxerit, tanquam legitimam uxorem habeat. Diversitas Nationum & legum nuptias non impediât; unde Francus mulierem ex Bavaria aut Saxonia ducere possit, si modo ea, quæ formulæ contractus civilis desunt, suppleantur.

Qui citatus ab Episcopo venire contempserit, quadraginta diebus in pane & aqua jejuset. Si dies, qua Episcopus Diœcesim suam visitans conventum indixit, forsan illa ipsa sit, qua Comes populum ad negotia forensia convocavit, popu-

(*) Id est, nomine uxoris in foro poli, & non in foro fori.

populus postposito Comitis mandato E-
piscopo obediat, namque ipse Comes A. C. 895.

præcipienti Episcopo morem gerere tenetur. In illa civitate autem, in qua Episcopus residet, si Comes prior cœtum indixerit, ipsius mandatum præferendum est. Comites pœnitentes in iudicium non vocent, ne eos a spiritualibus pœnitentiæ operibus abstrahant. Iudicii diem nec in Quadragesima, nec aliis diebus jejunii, nec in Dominicis, nec in Festis indicant. Si quis Clericus accusetur, quod falsas Papæ Epistolas attulerit ad perturbandam Disciplinam Ecclesiasticam, Episcopus eum in carcerem missum detineat, donec Responsum a Papa acceperit, quas pœnas hic falsarius secundum legem Romanam dare compellendus sit.

c. 35.

c. 30.

Canones veteres renovantur, ne Presbyteri pro sepultura mercedem exigant, ne quemquam in Ecclesia sepeliant. Sacra Mysteria in calicibus aut patenis ligneis non peragantur. Non consecratur vinum sine aqua, sed duæ partes vini & tertia pars aquæ infundantur. Ergo illa ætate minima aquæ gutta sufficere non credebatur. Servus non ordinetur, nisi plenam libertatem consecutus.

c. 15. 16. 17.

c. 18.

c. 19.

Si Hæredes, quibus Patronatus cu-

c. 29.

c. 32.

Sæculum IX. do Presbytero non consentiant, Episcopus Reliquias auferat, portas claudat, A. C. 895. Sigillum apponat, ne quis in ea Sacris operetur, donec inter Patronos conuenit. Hi sunt Concilii Triburiensis (*) Canones, qui mihi præ ceteris memoratu digni videbantur. In eò etiam de causa Hermanni Archiepiscopi Coloniensis, & Adalgarii Bremensis actum. Rescissa sunt privilegia Pontificum & Regum edita, de Civitate Hamburgensi in Dignitatem Metropolis evehenda & cum Ecclesia Bremensi jungenda. Hæc enim in ordinem Ecclesiarum Episcopaliū redacta, & Ecclesiæ Coloniensi subiecta est; unde in Subscriptionibus Concilii Adalgarius loco decimo quarto, ut Episcopus Bremensis, legitur. Hæc omnia Formosi Papæ & Arnulphi Regis auctoritate confirmata.

*Adam.
Brem. lib. I.
c. 41.*

c. 9.

§.XXV.

(*) Huic Concilio omnes ferme Episcopi Bojoriæ interfuere. Nam proxime post nomina trium Archiepiscoporum Moguntini, Coloniensis, & Trevirensis legitur: *Waldo Frisingensis Ecclesiæ Episcopus, subscripsi. Erchanbaldus Eistatensis Ecclesiæ Episcopus, subscripsi. Tuto Radasbonensis Episcopus. Adalpero Augustensis Episcopus.*

Nomina Salisburgensis, & Passaviensis non occurrunt. Sed aliquis in Ecclesia Augustana S. Udalrici Antecessor notatur.